

NÁDEJ – TÚŽBA A OČAKÁVANIE

Nádej je božská čnosť

Nádej je

- túžba po šťastí, ktorú Boh vložil do srdca každého človeka;
- túžba po nebeskom kráľovstve a večnom živote (po svojom šťastí);
- hľadanie opory nie v sebe, ale v milosti Ducha Svätého;
- očakávanie prisľúbení
- zbraň pre zápas o spásu

Ovocie nádeje

- inšpiruje činnosť ľudí;
- očisťuje ľudí, aby ich pripravila pre nebeské kráľovstvo;
- ochraňuje ich pred malomyseľnosťou;
- podporuje v opustenosti;
- naplňuje srdce radosťou v očakávaní večnej blaženosti;
- chráni pred egoizmom a vedie k radosti v láske.

Boh a nádej

Boh vedie svoj národ cez prorokov k nádeji - k očakávaniu novej a večnej Zmluvy. Proroci ohlasujú úplné vykúpenie Božieho ľudu, očistenie od všetkej jeho nevery, spásu, ktorá zahrnie všetky národy.

Nádej sa rozvíja už od začiatku Ježišovho vystúpenia v hlásaní blahoslavenstiev.

Kresťanská nádej znova oživuje a završuje nádej vyvoleného národa, ktorá má svoj počiatok a svoj vzor v *nádeji Abraháma*, keď po očistnej obetnej skúške našla splnenie Božích prisľubov v Izákovi. „*On proti všetkej nádeji v nádeji uveril, že sa stane otcom mnohých národov*“ (Rim 4,18).

„*Ved' stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia ... že aj stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy ... Ved' vieme, že celé stvorenie spoločne vzdychá a zvíja sa v pôrodných bolestiach až doteraz. A nielen ono, ale aj my sami, čo máme prvotiny Ducha, aj my vo svojom*

vnútri vzdycháme a očakávame adoptívne synovstvo, vykúpenie svojho tela“ (Rim 8,19-23).

Ako dosiahnuť nádej?

Máme si obliecť „pancier viery a lásky a prilbu nádeje na spásu“ (1 Sol 5,8). Prilba nádeje chráni našu myseľ a pamäť.

Nádej sa vyjadruje a žije **modlitbou**, osobitne modlitbou Otče náš, ktorá je súhrnom všetkého, na čo sa má upierať naša nádej. Duch Svätý, ktorý nás učí **sláviť liturgiu** v očakávaní Kristovho príchodu, nás nasmerúva, aby sme sa modlili v *nádeji*. A naopak, modlitba Cirkvi a osobná modlitba živia v nás nádej. Najmä žalmy nás svojou konkrétnou a pestrou rečou učia upevňovať našu nádej v Bohu. Modlitba chvál je vynikajúcim prostriedkom pre prehlbovanie nádeje (môžeme ju prirovnať k lyžiarskému vleku).

Nádej a Eucharistia:

V nádeji na nové nebo a novú zem, kde bude prebývať spravodlivosť (2Pt 3,13), nemáme zjavnejší znak ako Eucharistiu. Vždy, keď sa slávi toto tajomstvo, „koná sa dielo nášho vykúpenia“ a my „*lámeme ten istý chlieb, ktorý je prostriedkom nesmrteľnosti, liekom proti smrti a zárukou večného života v Ježišovi Kristovi*“.

Cirkev vie, že Pán aj teraz prichádza v Eucharistii, a že je prítomný uprostred nás. Táto prítomnosť je však zahalená. Preto, keď slávime eucharistiu, „*očakávame splnenie blaženej nádeje a príchod nášho Spasiteľa Ježiša Krista*“ a prosíme, aby sme všetci spolu a naveky boli pripočítaní do slávy v tvojom kráľovstve, kde ty „*zotrieš každú slzu z našich očí*“ a kde „*uvidíme teba, svojho Boha z tváre do tváre*“ a „*budeme ti podobní po všetky veky a budeme ťa bez prestania chváliť*“.

Hriechy proti nádeji: beznádej a domýšľavosť

V zúfalstve človek prestáva dúfať vo svoju osobnú spásu, v Božiu pomoc na ceste k nej alebo v odpustenie svojich hriechov. Protiví sa

Božej dobrote, spravodlivosti a milosrdenstvu. Človek zabúda, že Pán je verný vo svojich prisľuboch a milosrdenstve.

Sú dva druhy *domýšľavosti*: človek namýšľavo preceňuje svoje schopnosti (domnieva sa, že sa zachráni sám bez pomoci zhora) alebo preceňuje Božiu všemohúcnosť a Božie milosrdenstvo (v nádeji, že odpustenie sa dá dosiahnuť bez obrátenia a oslávenie bez akejkoľvek zásluhy a osobného úsilia).

Spracoval: Imrich Degro

podľa KKC 1817-1821, 2090-2092

© *Spoločenstvo sv. Michala Archanjela*